

ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ВІДЗНАЧЕННЯ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ПРАВОСЛАВНИМИ ЦЕРКВАМИ КРАЇН СВІТУ

Сьомін О.Є., здобувач ступеня вищої освіти бакалавра 2 курсу Навчально-наукового інституту № 2 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: завідувач кафедри конституційного права та прав людини Національної академії внутрішніх справ, доктор юридичних наук, доцент **Калиновський Б.В.**

Різдво Христове - велике християнське свято, день Народження Ісуса Христа, Спасителя світу і Відкупителя людей з полону гріха. Це свято, коли радіють і дорослі і малі, лунають веселі колядки, кожен бажає щастя і здоров'я та просто дарують чудовий настрій собі та оточуючим. Воно є найбільш очікуваним обрядом з-поміж інших, до нього готуються заздалегідь: вивчають колядки, готують одяг, варять кутю, виготовляють різні колядницькі обладунки... .

Але уже другий рік поспіль в українському просторі лунає безліч спорів з приводу Закону України «Про внесення змін до статті 73 Кодексу законів про працю України щодо святкових та не робочих днів», де 25 грудня стало другим Різдвом та державним святом разом із 7 січням. Багато людей говорять, що двадцять п'ятого святкують лише католики, інші кажуть що не може Христос народитись двічі, але у світі і більшість православних святкують також в цей день. То ж коли справжня Різдво - 7 січня чи 25 грудня?

Вся справа у календарях, не більше. Історично достовірна дата народження Христа наразі невідома. Святе Письмо не вказує ні дня, ні року, коли саме народився Христос. Запис у Хронографі 354 р. має такий вигляд: «При цих консулах Господь Ісус Христос народився у 8-й день до січневих календ у п'ятницю 15-й місяця».

До XVI століття всі церкви дотримувались Юліанського календаря – сонячного. Його ще у 46 році до нашої ери започаткував імператор Гай Юлій Цезар за рекомендацією астронома Созігена. Саме відтоді рік став тривати 365 або 366 днів й поділився на 12 місяців. Проте у 1582 році астрономи помітили, що юліанський календар відстає від сонячного циклу. Це пояснили тим, що астрономічний рік триває не рівно 365 днів, а 365 діб, 5 годин, 48 хвилин і 6 секунд. І якщо 5 годин враховували під час високосного року, то про 48 хвилин і 6 секунд “юліанці” взагалі забули. А вони за понад півтора тисячоліття набігли на цілих 10 діб.

Про своє відкриття астроном і математик Алоїзій Лілліо розповів Папі Римському Григорію XIII, який керував Західною церквою. Папа послухав Лілліо й вирішив створити новий тип літочислення – Григоріанський календар. Більшість країн Заходу та Католицька церква прийняла Григоріанський календар. Тоді як Православний Патріарх відмовився уподібнюватись Західній церкві й наказав жити згідно з Юліанським календарем. Згодом Григоріанське літочислення вкотре намагалися прийняти на території сучасної України, проте російський імператор не дозволив цього зробити.

Але у повсякденному житті східних вірян відбулись зміни – у 1918 році вони почали дотримуватись Григоріанського літочислення. Але церква так і залишилась вірною Юліанському календарю. Хоча зовсім скоро у 1923 році з ініціативи Константинопольського Патріарха відбулася нарада Православних Церков, на якій було прийнято рішення про виправлення Юліанського календаря - таким чином, з'явився "Новоюліанський" календар. Тобто у самому серці православ'я почали святкувати Різдво 25 грудня. Відтак країни, які не були під впливом Радянського Союзу, погодилося на це.

У даний час понад 75% християн світу відзначають Різдво 25 грудня, й лише 25% людей святкують його 7 січня. Показово, що більшість православних християн, а саме віряни Антиохійської (Сирія), Александрійської (Африка), Кіпрської, Болгарської, Румунської, Елладської церкви (Греція), також відзначають Різдво 25 грудня. До них приєднується й Латвійська православна церква, яка підпорядковується Московському патріархату.

Й лише ті церкви, на яких віддавна впливала Москва, визнають 7 січня офіційним Різдвом. Це стосується вірян Російської, Єрусалимської, Сербської і Грузинської церков, афонських монастирів, а також православних України й Білорусі.

Хоча зараз вбачається тенденція визнання двох дат святкування Різдва. Так в Україні, Білорусі, Молдові, Еритреї та Лівані - це визнано на державному рівні, людям передбачені вихідні дні. Це є прикладом того, що вони хочуть бути як більшість православних світу та бути в єдності, а не підтримувати розкол між Західним та Східним обрядом.

Отже, визнання 25 грудня офіційним святом – це вже шлях до прогресу та правди. А можливий перехід на Григоріанський календар – це відмова від “Кремля” й крок до Європи. Нині і сам Митрополит київський і всієї України Єпіфаній говорить, що українці, які мають бажання, то можуть святкувати Різдво за григоріанським календарем 25 грудня. Проте дійсно зрозуміють та приймуть такі зміни лише майбутні покоління.

ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УСТРОЮ УКРАЇНИ

Терещенко Л.В., доцент кафедри конституційного права та прав людини Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук.

Адміністративно-територіальний устрій є атрибутом будь-якої держави. Адміністративно-територіальний устрій – це система територіальної локалізації (або закріплення на території) управлінських функцій держави, виражених у державній регіональній політиці засобами державного регіонального і місцевого управління та структурами самоврядування і закріплених у відповідних законодавчих актах з чітким розподілом управлінських функцій та повноважень[1, с.13].

В теорії конституційного права поняття «територіальний устрій» вживається паралельно з поняттям «державний устрій». Термін «державний устрій» розглядається в широкому значенні для характеристики державного